

Ψηφιακή Επεξεργασία Σήματος

ΔΙΑΛΕΞΗ 5^Η

- Αιτιατότητα ΓΧΑ συστημάτων
- Απόκριση σε Συχνότητα

• Αιτιατότητα ΓΧΑ Συστήματος

- Για δυο εισόδους $x_1[n], x_2[n]$ και δυο αντίστοιχες εξόδους $y_1[n], y_2[n]$, το σύστημα θεωρείται αιτιατό αν και μόνο αν

$$x_1[n] = x_2[n] \quad \forall n < n_0 \quad \Rightarrow \quad y_1[n] = y_2[n] \quad \forall n < n_0$$

- Αν το σύστημα βρίσκεται σε αρχική ηρεμία, τότε αυτό είναι αιτιατό, δηλ.

$$x[n] = 0, \quad n < n_0 \quad \Rightarrow \quad y[n] = 0, \quad n < n_0$$

- Αν θέλαμε να εκφράσουμε μια σχέση αιτιατότητας και κρουστικής απόκρισης, ποια θα ήταν αυτή;
- Σκεφτείτε ότι ένα σύστημα αποκρίνεται την κρουστική του απόκριση $h[n]$ αν στην είσοδό του εμφανιστεί η συνάρτηση Δέλτα $\delta[n]$
 - Όμως αυτή εμφανίζεται τη χρονική στιγμή $n = 0$ και όχι νωρίτερα
- Άρα ένα ΓΧΑ σύστημα είναι αιτιατό αν και μόνον αν

$$h[n] = 0, \quad n < 0$$

- **Πεπερασμένης και Άπειρης Κρουστικής Απόκρισης ΓΧΑ Συστήματα**
- Αν η κρουστική απόκριση ενός ΓΧΑ συστήματος είναι της μορφής

$$h[n] = \sum_{k=0}^M b_k \delta[n - k]$$

τότε λέμε ότι το σύστημα είναι ένα **FIR (Finite Impulse Response) σύστημα**

- Παρατηρήστε ότι στα FIR συστήματα, η κρουστική απόκριση είναι πεπερασμένης διάρκειας – όπως «προδίδει» και το όνομά τους... 😊
- Αντίθετα, αν η κρουστική απόκριση δεν είναι πεπερασμένης διάρκειας, τότε τα συστήματα αυτά λέγονται **IIR (Infinite Impulse Response) συστήματα**.

- Ως τώρα μελετήσαμε τα συστήματα στο πεδίο του χρόνου
- Είδαμε τη χρησιμότητα της συνάρτησης Δέλτα $\delta[n]$ στην όλη διαδικασία εύρεσης της εξόδου ενός ΓΧΑ συστήματος
- Παρ' όλα αυτά
 - Δεν έχουμε περισσότερη διαίσθηση του γιατί τα συστήματα συμπεριφέρονται έτσι
 - Δεν ξέρουμε πώς να σχεδιάσουμε ένα σύστημα με μια επιθυμητή συμπεριφορά
- Στην προσπάθειά μας αυτή θα εφαρμόσουμε μια διαφορετική είσοδο στο σύστημα αντί της συνάρτησης Δέλτα
 - Ας δούμε που θα μας οδηγήσει αυτό...

- Ιδιοσυνάρτηση και Ιδιοτιμή ΓΧΑ συστήματος

- Έστω το σήμα

$$x[n] = e^{j\omega_0 n}, \quad -\infty < n < +\infty$$

- Η έξοδος τότε θα είναι

$$\begin{aligned} y[n] &= x[n] * h[n] = \sum_{k=-\infty}^{+\infty} h[k]x[n-k] = \sum_{k=-\infty}^{+\infty} h[k]e^{j\omega_0(n-k)} \\ &= e^{j\omega_0 n} \sum_{k=-\infty}^{+\infty} h[k]e^{-j\omega_0 k} = e^{j\omega_0 n} H(e^{j\omega_0}) \end{aligned}$$

με

$$H(e^{j\omega_0}) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h[n]e^{-j\omega_0 n}$$

να είναι αριθμός (εν γένει μιγαδικός)

- **Ιδιοσυνάρτηση και Ιδιοτιμή ΓΧΑ συστήματος**

- Καταλήξαμε στο ότι

$$y[n] = H(e^{j\omega_0})e^{j\omega_0 n}$$

δηλ. η έξοδος είναι ίδια με την είσοδο $x[n] = e^{j\omega_0 n}$, με τη διαφορά ότι έχει πολλαπλασιαστεί με τον (μιγαδικό εν γένει) αριθμό

$$H(e^{j\omega_0}) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h[n]e^{-j\omega_0 n}$$

- Έτσι, η συνάρτηση $e^{j\omega_0 n}$ ονομάζεται **ιδιοσυνάρτηση** του συστήματος ενώ ο αριθμός $H(e^{j\omega_0})$ ονομάζεται **ιδιοτιμή** του συστήματος
- Το αποτέλεσμα αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό γιατί μας αποκαλύπτει ότι ένα ΓΧΑ σύστημα αφήνει αναλλοίωτα τα σήματα της μορφής $e^{j\omega_0 n}$ στην έξοδό του, μεταβάλλοντάς τα πολλαπλασιαστικά με ένα μιγαδικό αριθμό
- Ας μελετήσουμε λίγο τη συνάρτηση της ιδιοτιμής

• Ιδιοσυνάρτηση και Ιδιοτιμή ΓΧΑ συστήματος

- Εν γένει, έχουμε την συνάρτηση

$$H(e^{j\omega}) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h[n]e^{-j\omega n}$$

η οποία ως μιγαδική συνάρτηση του ω μπορεί να γραφεί ως

$$H(e^{j\omega}) = H_R(e^{j\omega}) + jH_I(e^{j\omega})$$

$$H(e^{j\omega}) = |H(e^{j\omega})|e^{j\varphi_H(e^{j\omega})}$$

με

$$|H(e^{j\omega})| = \sqrt{H_R^2(e^{j\omega}) + H_I^2(e^{j\omega})}$$

και

$$\varphi_H(e^{j\omega}) = \tan^{-1} \frac{H_I(e^{j\omega})}{H_R(e^{j\omega})}$$

- Ιδιοσυνάρτηση και Ιδιοτιμή ΓΧΑ συστήματος

- Το άθροισμα

$$H(e^{j\omega}) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h[n]e^{-j\omega n}$$

συγκλίνει ομοιόμορφα άραγε για κάθε κρουστική απόκριση $h[n]$?

- Αρκεί

$$|H(e^{j\omega})| = \left| \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h[n]e^{-j\omega n} \right| \leq \sum_{n=-\infty}^{+\infty} |h[n]e^{-j\omega n}| = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} |h[n]| < +\infty$$

αφού $|e^{j\omega n}| = 1, \forall \omega, n$

- Η συνθήκη αυτή δεν είναι όμως και αναγκαία
 - Θα πούμε περισσότερα αργότερα...

- **Ιδιοσυνάρτηση και Ιδιοτιμή ΓΧΑ συστήματος**

- Η συνάρτηση ως προς ω

$$H(e^{j\omega}) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} h[n]e^{-j\omega n}$$

δεδομένης της σημασίας της, δε θα μπορούσε να μην έχει το δικό της όνομα. Ονομάζεται

Απόκριση σε Συχνότητα (frequency response)

- Παρατηρήστε ότι η απόκριση σε συχνότητα είναι μια πράξη που εμπλέκει την κρουστική απόκριση $h[n]$ του συστήματος
- Μπορεί κανείς εύκολα να δείξει ότι αν η κρουστική απόκριση είναι πραγματική συνάρτηση, η απόκριση σε συχνότητα είναι συζυγής συμμετρική συνάρτηση του ω

$$H(e^{-j\omega}) = H^*(e^{j\omega})$$

- Απόκριση σε Συχνότητα

- Η ιδιότητα

$$H(e^{-j\omega}) = H^*(e^{j\omega})$$

συνεπάγεται ότι

$$H_R(e^{j\omega}) = H_R(e^{-j\omega})$$

$$H_I(e^{j\omega}) = -H_I(e^{-j\omega})$$

και

$$|H(e^{j\omega})| = |H(e^{-j\omega})|$$

$$\varphi_H(e^{j\omega}) = -\varphi_H(e^{-j\omega})$$

- Οι δυο τελευταίες συναρτήσεις του ω ονομάζονται **απόκριση πλάτους** και **απόκριση φάσης**, αντίστοιχα
- Μπορούμε να καταλάβουμε περισσότερα για αυτές τις συναρτήσεις?

• Απόκριση σε Συχνότητα

- Αν για είσοδο $x[n] = Ae^{j(\omega_0 n + \theta)}$, $A \in \mathfrak{R}_+$ γράψουμε την έξοδο του ΓΧΑ συστήματος αναλυτικότερα, θα έχουμε

$$\begin{aligned} y[n] &= H(e^{j\omega_0}) Ae^{j(\omega_0 n + \theta)} \\ &= A |H(e^{j\omega_0})| e^{j\varphi_H(e^{j\omega_0})} e^{j(\omega_0 n + \theta)} \\ &= A |H(e^{j\omega_0})| e^{j(\omega_0 n + \theta + \varphi_H(e^{j\omega_0}))} \end{aligned}$$

- Ξεκάθαρα βλέπουμε ότι

1. Η απόκριση πλάτους επηρεάζει **πολλαπλασιαστικά** το πλάτος A του σήματος εισόδου
2. Η απόκριση φάσης επηρεάζει **αθροιστικά** τη φάση $\omega_0 n + \theta$ του σήματος εισόδου

- Πώς μας βοηθά όλη αυτή η ανάλυση στο να καταλάβουμε περισσότερα για το πώς δουλεύουν τα συστήματα?
 - Ας κάνουμε ένα βήμα ακόμα

• Απόκριση σε Συχνότητα

- Για είσοδο σε ένα ΓΧΑ σύστημα με πραγματική κρουστική απόκριση

$$x[n] = A \cos(\omega_0 n + \theta) = \frac{A}{2} e^{j(\omega_0 n + \theta)} + \frac{A}{2} e^{-j(\omega_0 n + \theta)}, \quad A \in \mathfrak{R}_+$$

θα έχουμε

$$\begin{aligned} y[n] &= H(e^{j\omega_0}) \frac{A}{2} e^{j(\omega_0 n)} e^{j\theta} + H(e^{-j\omega_0}) \frac{A}{2} e^{-j(\omega_0 n)} e^{-j\theta} \\ &= |H(e^{j\omega_0})| \frac{A}{2} e^{j(\omega_0 n)} e^{j\theta} e^{j\varphi_H(e^{j\omega_0})} + |H(e^{-j\omega_0})| \frac{A}{2} e^{-j(\omega_0 n)} e^{-j\theta} e^{j\varphi_H(e^{-j\omega_0})} \\ &= |H(e^{j\omega_0})| \frac{A}{2} e^{j(\omega_0 n + \theta + \varphi_H(e^{j\omega_0}))} + |H(e^{-j\omega_0})| \frac{A}{2} e^{-j(\omega_0 n + \theta - \varphi_H(e^{-j\omega_0}))} \end{aligned}$$

- Όμως

$$|H(e^{j\omega})| = |H(e^{-j\omega})|$$

$$\varphi_H(e^{j\omega}) = -\varphi_H(e^{-j\omega})$$

- Απόκριση σε Συχνότητα

- Άρα

$$\begin{aligned} y[n] &= |H(e^{j\omega_0})| \frac{A}{2} e^{j(\omega_0 n + \theta + \varphi_H(e^{j\omega_0}))} + |H(e^{j\omega_0})| \frac{A}{2} e^{-j(\omega_0 n + \theta + \varphi_H(e^{j\omega_0}))} \\ &= A |H(e^{j\omega_0})| \cos(\omega_0 n + \theta + \varphi_H(e^{j\omega_0})) \end{aligned}$$

Αν ένα ΓΧΑ σύστημα έχει πραγματική κρουστική απόκριση $h[n]$, με απόκριση σε συχνότητα

$$H(e^{j\omega}) = |H(e^{j\omega})| e^{j\varphi_H(e^{j\omega})}$$

και η είσοδος είναι της μορφής

$$x[n] = C + A \cos(\omega_0 n + \theta)$$

τότε η έξοδος θα είναι της μορφής

$$y[n] = CH(e^{j0}) + |H(e^{j\omega_0})| A \cos(\omega_0 n + \theta + \varphi_H(e^{j\omega_0}))$$

• Απόκριση σε Συχνότητα

- Ξανά από τη σχέση του Euler, μπορούμε να εκφράσουμε ένα άθροισμα ημιτόνων ως άθροισμα εκθετικών μιγαδικών σημάτων!
- Έτσι, δεδομένου ότι τα συστήματα που μελετάμε είναι ΓΧΑ, μπορούμε εύκολα να δείξουμε ότι:

Αν ένα ΓΧΑ σύστημα έχει πραγματική κρουστική απόκριση $h[n]$, με απόκριση σε συχνότητα

$$H(e^{j\omega}) = |H(e^{j\omega})|e^{j\varphi_H(e^{j\omega})}$$

και η είσοδος είναι της μορφής

$$x[n] = A_0 + \sum_{k=1}^N A_k \cos(\omega_k n + \theta_k)$$

τότε η έξοδος θα είναι της μορφής

$$y[n] = A_0 H(e^{j0}) + \sum_{k=1}^N |H(e^{j\omega_k})| A_k \cos(\omega_k n + \theta_k + \varphi_H(e^{j\omega_k}))$$

• Απόκριση σε Συχνότητα

- Μην ξεχνάτε την ιδιαίτερη παρατήρηση που έχουμε κάνει στην αρχή του μαθήματος
- Ο χώρος της συχνότητας είναι περιοδικός με περίοδο 2π !

- Πράγματι

$$H(e^{j(\omega+2\pi)}) = H(e^{j\omega} e^{j2\pi}) = H(e^{j\omega})$$

- Εφόσον η απόκριση σε συχνότητα αποτελεί μια συνάρτηση του ω , δεν αποτελεί έκπληξη ότι αυτή είναι περιοδική με περίοδο 2π
 - Το ίδιο ισχύει ασφαλώς για την απόκριση πλάτους και την απόκριση φάσης της
- Αυτό μπορεί να επιβεβαιωθεί κοιτώντας τον ορισμό της απόκρισης σε συχνότητα
 - Αποτελείται από ένα άθροισμα μιγαδικών εκθετικών σημάτων με συντελεστές $h[n]$
 - Τα εκθετικά αυτά είναι 2π -περιοδικά στη συχνότητα
- Εναλλακτικά, αφού τα σήματα $e^{j\omega_0 n}$ και $e^{j(\omega_0+2\pi)n}$ είναι ουσιαστικά ίδια, ένα σύστημα θα πρέπει να αποκρίνεται το ίδιο σε αυτές τις συχνότητες

• Απόκριση σε Συχνότητα

• Παράδειγμα:

$$n_d > 0$$

○ Έστω το απλό σύστημα που περιγράφεται από την εξίσωση διαφορών $y[n] = x[n - n_d]$. Μελετήστε την απόκριση σε συχνότητα $H(e^{j\omega})$.

Θεωρούμε $x[n] = e^{j\omega_0 n}$, τότε $y[n] = x[n - n_d] = e^{j\omega_0(n - n_d)} = \underbrace{e^{-j\omega_0 n_d}}_{H(e^{j\omega_0})} \cdot \underbrace{e^{j\omega_0 n}}$

Γενικότερα, $H(e^{j\omega}) = e^{-j\omega n_d}$

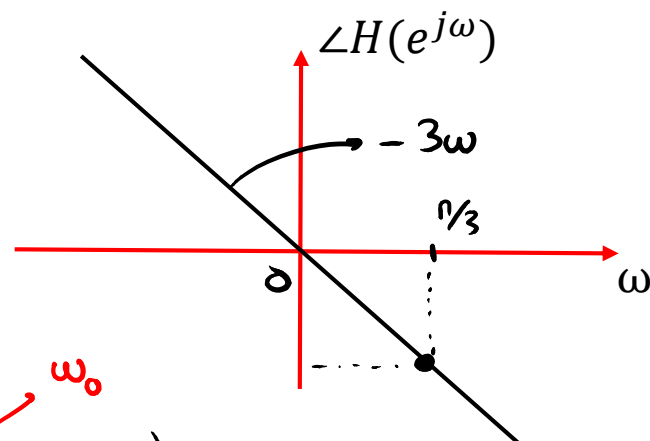
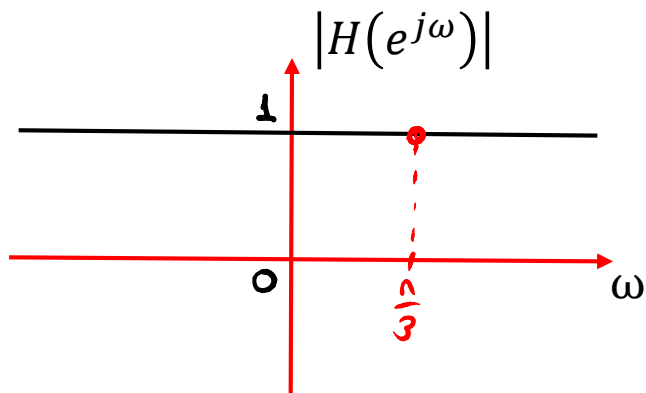
Απόκριση πλάτους: $|H(e^{j\omega})| = |e^{-j\omega n_d}| = |\cos(-\omega n_d) + j \sin(-\omega n_d)|$
 $= \sqrt{\cos^2(-\omega n_d) + \sin^2(-\omega n_d)} = \sqrt{1} = 1, \forall \omega.$

Απόκριση φάσης: $\varphi_H(e^{j\omega}) = \tan^{-1} \frac{H_I(e^{j\omega})}{H_R(e^{j\omega})} = \tan^{-1} \frac{\sin(-\omega n_d)}{\cos(-\omega n_d)} =$
 $= \tan^{-1} \frac{-\sin(\omega n_d)}{\cos(\omega n_d)} = \tan^{-1}(-\tan(\omega n_d)) = -\tan^{-1}(\tan(\omega n_d)) = -\omega n_d.$

$$n_d = 3$$

• Απόκριση σε Συχνότητα

- Παράδειγμα:

- Αν η είσοδος είναι $x[n] = 4 \cos\left(\frac{\pi}{3}n + \frac{\pi}{8}\right)$

$$y[n] = x[n-3]$$

$$= 4 \cos\left(\frac{\pi}{3}(n-3) + \frac{\pi}{8}\right)$$

$$= 4 \cos\left(\frac{\pi}{3}n - \pi + \frac{\pi}{8}\right)$$

$$= 4 \cos\left(\frac{\pi}{3}n - \frac{7\pi}{8}\right)$$

$$y[n] = 4 \cdot \underset{|H(e^{j\frac{\pi}{3}})|}{1} \cdot \cos\left(\frac{\pi}{3}n + \frac{\pi}{8} \underset{\varphi_H(e^{j\frac{\pi}{3}})}{-\pi}\right)$$

$$= 4 \cos\left(\frac{\pi}{3}n - \frac{7\pi}{8}\right)$$

$$\sum_{n=0}^{\infty} a^n = \frac{1-a^{\infty+1}}{1-a}$$

• Απόκριση σε Συχνότητα

• Παράδειγμα:

○ Έστω ένα ΓΧΑ σύστημα με κρουστική απόκριση $h[n] = \begin{cases} \frac{1}{M_1+M_2+1}, & -M_1 \leq n \leq M_2 \\ 0, & \text{αλλού} \end{cases}$

Μελετήστε την απόκριση σε συχνότητα του συστήματος αυτού.

Έστω $M_1 = 0$, δηλ. $h[n] = \begin{cases} \frac{1}{M_2+1}, & 0 \leq n \leq M_2 \\ 0, & \text{αλλιώς} \end{cases}$. Έχουμε:

$$\begin{aligned} H(e^{j\omega}) &= \sum_{n=-\infty}^{\infty} h[n] e^{-j\omega n} = \sum_{n=0}^{M_2} \frac{1}{M_2+1} e^{-j\omega n} = \frac{1}{M_2+1} \sum_{n=0}^{M_2} (e^{-j\omega})^n \\ &= \frac{1}{M_2+1} \frac{1 - e^{-j\omega(M_2+1)}}{1 - e^{-j\omega}} = \frac{1}{M_2+1} \frac{e^{-j\omega \frac{(M_2+1)}{2}} e^{j\omega \frac{(M_2+1)}{2}} - e^{-j\omega \frac{(M_2+1)}{2}}}{e^{-j\omega \frac{\omega}{2}} (e^{j\omega \frac{\omega}{2}} - e^{-j\omega \frac{\omega}{2}})} \\ &= \frac{1}{M_2+1} e^{-j\omega \frac{(M_2+1)}{2}} \frac{\cancel{2j} \sin(\omega \frac{(M_2+1)}{2})}{\cancel{2j} \sin(\frac{\omega}{2})} = \underbrace{\frac{1}{M_2+1} \cdot e^{-j(\omega \frac{(M_2+1)}{2})}}_{\text{Απόκριση σε Συχνότητα}} \cdot \frac{\sin(\omega \frac{(M_2+1)}{2})}{\sin(\frac{\omega}{2})} \end{aligned}$$

ΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΕ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ

• Απόκριση σε Συχνότητα

• Παράδειγμα:

Απόκριση πλάτους: $|H(e^{j\omega})| = \left| \frac{1}{M_2+1} \cdot e^{-j\omega(M_2/2)} \cdot \frac{\sin(\omega(\frac{M_2+1}{2}))}{\sin(\frac{\omega}{2})} \right|$

$$= \left| \frac{1}{M_2+1} \right| \cdot \underbrace{\left| e^{-j\omega(M_2/2)} \right|}_{1, \forall \omega} \cdot \left| \frac{\sin(\omega(\frac{M_2+1}{2}))}{\sin(\frac{\omega}{2})} \right| = \frac{1}{M_2+1} \left| \frac{\sin(\omega(\frac{M_2+1}{2}))}{\sin(\frac{\omega}{2})} \right|.$$

As επιλέξουμε το διάστημα $[0, 2\pi)$. Έξω από αυτό, η $|H(e^{j\omega})|$ επαναλαμβάνεται.

Για $\omega=0$, $\lim_{\omega \rightarrow 0} \frac{\sin(2\omega)}{\sin(\omega)} = \lim_{\omega \rightarrow 0} \frac{2\cos(2\omega)}{\cos(\omega)} = 2 = M_2+1$

Ο αριθμητής μηδενίζεται: $\sin(\omega(\frac{M_2+1}{2})) = 0$? $\frac{\omega(M_2+1)}{2} = k\pi, k \in \mathbb{Z}$

Άρα $\boxed{\omega = \frac{2k\pi}{M_2+1}}, k \in \mathbb{Z}.$

Για $M_2=4$, $\omega = \frac{2k\pi}{5}, k \in \mathbb{Z}$, $|H(e^{j\omega})| = \frac{1}{5} \left| \frac{\sin(\omega \frac{5}{2})}{\sin(\frac{\omega}{2})} \right|$

- Απόκριση σε Συχνότητα

- Παράδειγμα:

Η απόκριση πλάτους $|H(e^{j\omega})|$ εξαρτάται αυσιαστικά από το μέτρο του

$$\frac{\sin\left(\frac{\omega(M_2+1)}{2}\right)}{\sin\left(\frac{\omega}{2}\right)}$$

Για να έχουμε μια ποιοτική εικόνα, θέσαμε $M_1=0$, $M_2=4$, οπότε λάβαμε:

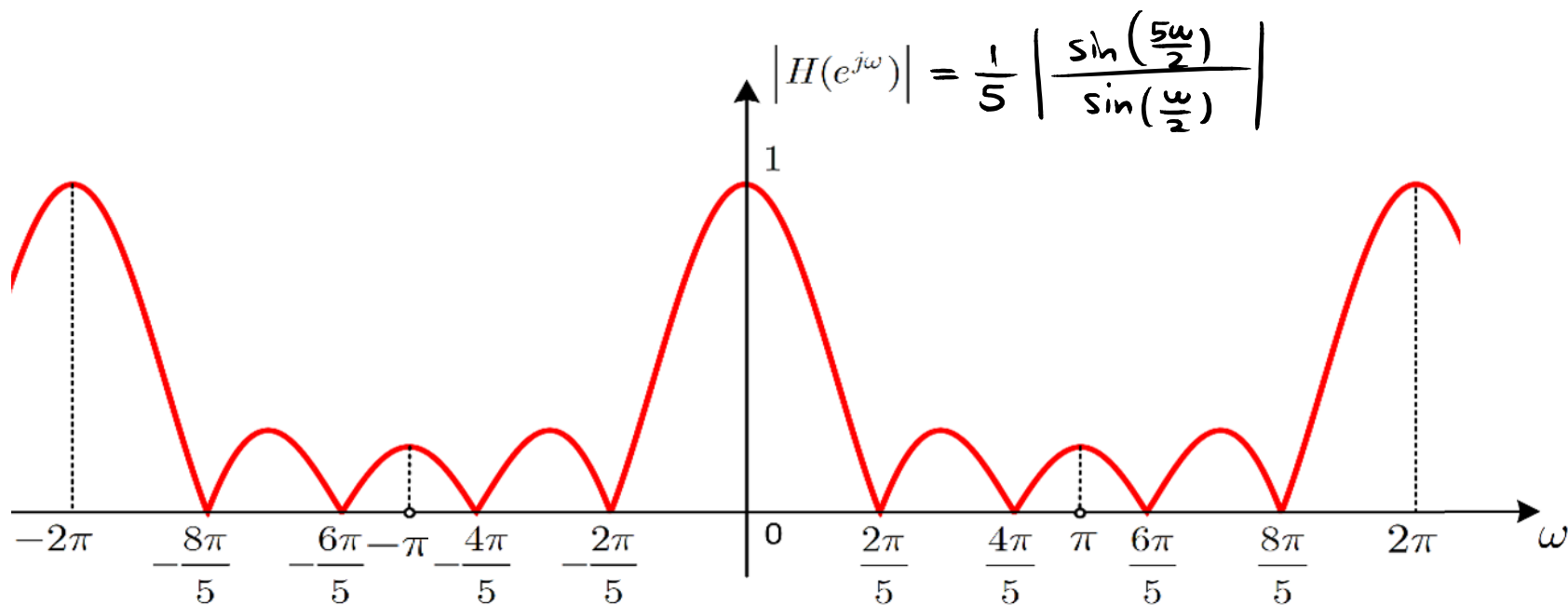
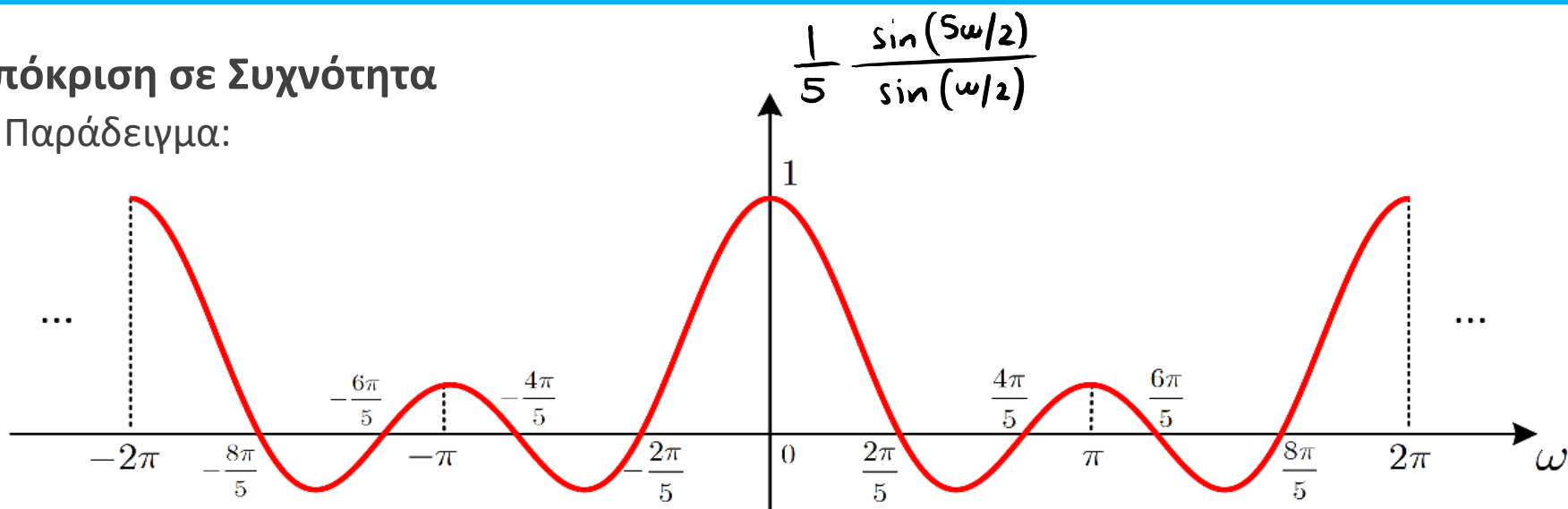
$$|H(e^{j\omega})| = \frac{1}{5} \left| \frac{\sin\left(\frac{5\omega}{2}\right)}{\sin\left(\frac{\omega}{2}\right)} \right|$$

με σημεία μηδενιστά τα $\omega_k = \frac{2\pi k}{5}$, $k \in \mathbb{Z}$.

Ας δούμε τον όρο $\frac{1}{5} \frac{\sin\left(\frac{5\omega}{2}\right)}{\sin\left(\frac{\omega}{2}\right)}$ και το μέτρο του.

- Απόκριση σε Συχνότητα

- Παράδειγμα:

Συνεχίζεται... 😊

